De corrupte bende van Ramallah

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 20 oktober 2010) (Laatste bewerking: 1 februari 2022)

Het vredesproces tussen Israël en het PLO-bewind in Ramallah had moeten leiden tot een levensvatbare democratische regering, die op eigen benen kan staan. Helaas is het tegendeel bereikt. De wereld zit opgescheept met een corrupt, autoritair regime, dat als een baby de fles krijgt van de internationale gemeenschap. Likud Nederland meldde op 10 april 2016 dat de Panama Papers een gigantische Palestijnse corruptie onthullen. Een corruptie die gevoed wordt door de massale Westerse 'ontwikkelingshulp'. De enorme geldstromen die naar Ramallah vloeien, tarten al vele jaren het gezond verstand. De Verenigde Staten hebben in de laatste vijf jaar 3 miljard dollar hulp aan Mazen en trawanten overgemaakt en de Europese Unie jaarlijks ongeveer 1 miljard euro. Op de vraag waar al dat geld is gebleven wist Catharine Ashton, de voormalige Buitenlandchef voor de EU, geen antwoord te geven. Europa behoort daarnaast tot de grootste donoren van diverse anti-Israël NGO-organisaties. Onder het valse mom van een rotsvast vertrouwen in de inspanningen van het bewind in Ramallah om economische stabiliteit op te bouwen blijft de EU tegen beter weten in, haar financiële bijdrage leveren. Nederland schenkt jaarlijks 65 miljoen euro en is hiermee– op zeven landen na – 's werelds grootste donateur. Hoe gecharmeerd de Nederlandse overheid van het PLO-bewind is mag blijken uit het feit dat ons land al een voorloper van een ambassade in Ramallah heeft. Ook financiert Brussel met ons belastinggeld illegale Palestijnse nederzettingen op het grondgebied van Israel.

De Europese gelden worden gedistribueerd als onderdeel van het <u>Pegase programma</u> dat in 2008 in het leven is geroepen op basis van door het bewind gepresenteerde ontwikkelingsplannen. Pegase moest de Palestijnse bevolking steunen terwijl tegelijkertijd steun aan Hamas werd voorkomen. Deze beweging wordt door de EU als een terroristische organisatie beschouwd.

Een ander plan dat de grondslag legde voor de financiële steun is het <u>PLO-Action Plan</u> waarin een aantal afspraken zijn vastgelegd. Het zich distantiëren van terroristische acties behoort ondermeer tot de actiepunten van dit plan, de praktijk wijst echter al jaren uit dat dit volledig wordt genegeerd.

Graaien maar jongens zolang het nog kan

Ze gaan gewoon door met hun <u>dagelijkse haatuitzendingen</u> op de televisie, met haateducatie op hun scholen, <u>met het eren van moordenaars</u> die onschuldig Israëlisch bloed hebben vergoten, met oproepen <u>de staat Israël te willen vernietigen</u>, en met allerlei anti-Israëlische propaganda. Toch blijft Brussel gewoon doorgaan deze bende te financieren. De EU is in opspraak gekomen vanwege het achterhouden van cruciale informatie over de donaties aan het PLO-bewind. Dit gebeurde toen Euro parlementariërs het zogenaamde Final Case report afkomstig van OLAF, het EU kantoor voor fraude bestrijding, wilden inzien maar dat werd geweigerd.

Uit een videoverslag van de <u>Israëlische advocaat Calev Myers</u> in november 2012 blijkt dat de EU sinds 1993 aan het PLO-bewind een bedrag heeft verstrekt dat (omgerekend per hoofd van de bevolking) vijfentwintig keer groter is geweest dan de steun die de VS via <u>het Marshall plan</u> na de Tweede Wereld Oorlog aan Europa gaf. Desondanks is er geen enkele sprake geweest van opbouw van een onafhankelijke en gezonde economie in de door het bewind gecontroleerde gebieden. Europa praat over voortzetting van het 'vredesproces' <u>maar het Oslo proces is volledig opgeblazen</u>. <u>Terreurmiljardair Jasser Arafat</u> is daar direct na de ondertekening voor het Witte huis al mee begonnen en Abu Mazen en zijn handlangers gaan daar in volle vaart mee door. Europa is geen onafhankelijke partner in het conflict maar staat lijnrecht tegenover Israëls belangen.

Dat terreur loont bleek al onder <u>terreurmiljardair Jasser Arafat</u>. De terreurbaas behoorde tot de meest succesvolle dieven aller tijden. Zie ook <u>deze video</u> van een voormalig terrorist. Arafats leus was: "*Iemand die niet over het geld beschikt, beschikt niet over de macht*". De Israëlische inlichtingendienst heeft het eigen vermogen van Arafat op 1.3 miljard dollar <u>geschat</u>. Arafat was het hoofd van een corrupte kliek dieven en profiteurs die zichzelf miljonair hebben gemaakt van de financiële buitenlandse hulp die bestemd was voor het volk. Alleen al tussen 1993 en 2000 hebben Japan, Amerika en Europa, zes miljard dollar aan hem overgemaakt voor het welzijn van 'zijn volk'. Schaamteloos hebben ze daar honderden miljoenen van gestolen.

Het Internationale Monetaire Fonds (IMF) stelde aan de hand van de PLO-boekhouding vast dat Arafat tenminste 900 miljoen dollar uit publieke fondsen heeft overgeheveld naar rekeningen die hij zelf controleerde. Volgens een document van het IMF bleken verschillende ontvangers deel uit te maken van loyale politieke netwerken die onder geen voorwaarde voor dergelijke betalingen in aanmerking zouden moeten komen. Het gaat om geld dat voor zijn onderdanen bestemd was maar daar niet is terechtgekomen. Veel van het door hem gestolen geld is geïnvesteerd in onroerend goed in Europa, Canada en Australië en in aandelen van internationale bedrijven. Naar verluidt investeerde Arafat wereldwijd tenminste 799 miljoen dollar via een holding die op haar beurt andere, voornamelijk in de Verenigde Staten gevestigde bedrijven inschakelde om investeringen te plaatsen in telecommunicatiebedrijven en informatica start-ups.

Het fortuin werd de afgelopen decennia niet alleen opgebouwd met miljarden donaties uit Europa en de Verenigde Staten, maar ook met het heffen van belastingen op de inkomsten van werknemers in Arabische landen, Arabische donaties voor de terreur tegen Israël; opbrengsten van wapenhandel; beloningen voor het voor andere organisaties plegen van terroristische aanslagen en de enorme donorbedragen van allerlei NGO's uit o.a. Europa en Amerika. Volgens een artikel van de Amerikaanse onderzoekster <u>Dr Rachel Ehrenfeld</u>, in de Washington Times verdiende de PLO van Arafat ook veel geld met drugshandel, afpersing, het witwassen van zwart geld en fraude. Door het ontbreken van een goede controle op met name de donorgelden heersten corruptie, vriendjespolitiek en in sommige gevallen gewoon het recht van de sterkste. Arafats vrouw Suha en dochter Zahwa die destijds afwisselend in Parijs en Zwitserland verbleven kreeg maandelijks 100.000 dollar van haar geliefde.

Suha heeft helemaal niets met het bewind in Ramallah en haar onderdanen. Ze zwelgt in weelde en geniet als een prinses van haar jaarlijkse toelage van 22 miljoen dollar, waar zij het de rest van haar leven mee moet doen. Geld afkomstig uit de miljoenen pot van de door haar man geroofde donorgelden. Toen Arafat overleed, leefde zij met haar dochter al jaren gescheiden van de terreurmiljardair in een peperdure villa aan de Rue Fauborg St. Honore in Parijs. Voor ze deze villa betrok zat ze in het vijf sterren hotel Bristol ook in Parijs waar zij de beschikking had over maar liefst 19 kamers voor het luttele bedrag van 16.000 dollar per maand. Terwijl haar liefhebbende man in legeruniform indruk probeerde te maken, zo liep Suha in speciaal door Franse ontwerpers voor haar ontworpen dure kleding.

De terreurbaas en zijn liefhebbende vrouw Suha

Arafat leefde sinds het begin van de 2^e Intifada (terreurcampagne) tegen Israël in 2000, gescheiden van zijn vrouw Suha en dochter. Jawied al-Ghoessein die twaalf jaar lang de penningmeester was van de terreurorganisatie PLO, ontdekte hoe Arafat en zijn corrupte kliek, miljoenen wegsluisden naar buitenlandse bankrekeningen. Ghoessein nam ontslag en vertrok naar Aboe Dhabi van waaruit hij in april 2001 werd ontvoerd. Met Arafats vliegtuig werd de bejaarde en doodzieke man 16 maanden lang in Gaza vastgehouden.

Het Duitse actualiteitenprogramma "Report München" berichtte 9 juni 2004 dat Arafat gedurende zijn terreurbewind op grote schaal internationaal verstrekte hulpgelden heeft aangewend voor de financiering van terreurdaden. Redacteuren van het programma melden over documenten te beschikken waaruit blijkt dat Arafat persoonlijk geld heeft overgemaakt aan 'leden' (terroristen) van zijn Fatah-beweging en de daaraan gelieerde Al-Aqsa Martelaren Brigades. Deze terreurgroep was tijdens de 2^e intifada verantwoordelijk voor moordpartijen op christenen in onder meer Beit Jala, zelfmoordaanslagen in Israël en executies van vermeende collaborateurs. Een voormalige PLO-minister van landbouw, Abdoel Jawad Saleh, onthulde in een onderzoek van het weekblad Newsweek dat Arafat regeerde over wat hij noemde: "Een Maffia staat". Op 7 juni 2002 publiceerde de Koeweitse krant een artikel waarin Arafat ervan werd beschuldigd 5.1 miljoen dollar aan Arabische hulpgelden naar één van zijn privérekeningen te hebben doorgestuurd ter dekking van persoonlijke uitgaven, waaronder het levensonderhoud van zijn vrouw. Volgens de krant werd voedselhulp voor hulpbehoevende 'Palestijnen' op de PLO-markten te koop aangeboden. De krant toonde verder documenten afkomstig van het kantoor van een Arabische bank in Caïro. Miljoenen dollars werden geïnvesteerd in luxe huizen in het buitenland.

Terrorisme was in de tijd van Arafat de belangrijkste bron van inkomsten. Arafat ontving naast de honderden miljoenen dollars per jaar uit het westen, eveneens grote bedragen uit de oliedictaturen ter ondersteuning van zijn terreur tegen Israël. Arafat wist als geen ander de kunst te verstaan de ruimhartigheid van zijn donoren te misbruiken voor het plegen van terreur. De gulle geldgevers in het Westen bleken op geen enkele wijze toezicht te houden wat er met al dat geld gebeurde.

Na Arafat is de diefstal gewoon doorgegaan

Na de dood van Arafat is de diefstal gewoon door gegaan. Fahmi Shabaneh voormalig voorzitter van het anticorruptieteam van het PLO-bewind vertrouwde de Israëlische pers toe, dat het huidige leiderschap in Ramallah, tot op het bot verziekt is. Hij noemde zijn voormalige bazen 'wortels van het kwaad'. Shabaneh wees de PLO-leden die in 1993 met Arafat uit Tunesië kwamen, aan als de hoofddaders. Deze terroristen waren tien jaar eerder naar Tunesië gevlucht, nadat ze door het Israëlische leger uit Libanon waren verjaagd waar hun moordmachine duizenden Libanese bewoners, waaronder grote aantallen christenen, op de meest afschuwelijke manier om het leven hadden gebracht. De PLO-extremist en serieleugenaar Saeb Erekat kwam met een paar duizend dollar op zak uit Tunesië. Nu is hij multimiljonair. De voormalige premier Abu Ala (Mahmoud Qurei), ook een van zijn oude terreurmaatjes uit Arafats Libanon periode, liet een vakantiehuis bouwen van 1.5 miljoen dollar. Deze Qurei die zo fel gekant was tegen de bouw van het "Anti terreurhek" (95% hek-5% muur), leverde zelf het cement aan Israël voor de bouw van het betonnen deel van deze afscheiding. Hij ontkende vanzelfsprekend deze beschuldiging maar het Israëlische tv-station Kanaal 10 leverde later het harde bewijs dat niet allen hij maar ook zijn zoon betrokken was bij de levering van cement waarvoor zelfs een contract met Israël was afgesloten.

Fahmi Shabaneh

Shabaneh zei zich erover te verbazen dat het de Amerikanen, en Europeanen kennelijk niets kan schelen dat hun geld verdwijnt in de zakken van een bende dieven en bandieten. "Het is niet te begrijpen dat de donoren de andere kant blijven opkijken ipv te protesteren tegen het corruptie bewind." De meeste donoren weten dat Shabanehs onthullingen kloppen maar kijken de andere kant op. Israël komt al jaren met bewijzen van corruptie binnen het bewind en dat geld van donoren gebruikt wordt voor haateducatie en het promoten van terreur, maar Brussel en Washington weigeren categorisch hier tegen op te treden. Ondanks alles zetten de westerse grootmachten hun politieke strategie

onveranderd door. Ze houden de illusie in stand dat het PLO-bewind een economisch gezonde, soevereine staat zou kunnen vormen.

Duizenden ambtenaren, van wie de namen voorkomen op de loonlijst van het bewind bestaan helemaal niet. De salarissen van deze niet bestaande werknemers komen uiteindelijk terecht op bankrekeningen van Abu Mazen en figuren die behoren tot zijn intiemste vertrouwenskring. Uit de onderzoeken van Shabaneh is gebleken dat hoge ambtenaren in het kantoor van de 'president' en op het PLO- ministerie van Financiën, elke maand miljoenen dollars doorsluizen naar hun particuliere bankrekeningen. Shabaneh ontdekte dat de voormalige minister van Financiën 8 miljoen dollar had gestort op zijn privébankrekening. Toen Shabaneh hem om uitleg vroeg, kreeg hij te horen dat hij zich beter met zijn eigen zaken kon bemoeien.

Shabaneh zegt dat hij een grote hoeveelheid belastend bewijsmateriaal heeft verzameld van corruptie door tientallen hoge ambtenaren binnen het PLO-bewind. Het geeft een beeld van de schandelijke, rijke levensstijl van de rijken van het bewind. Mazen bezit paleizen en landerijen, verspreid over het hele Midden-Oosten. Zijn vermogen wordt geschat op een half miljard dollar. Tijdens politieke uitstapjes wereldwijd laten ze zich verwennen in de duurste hotels in de duurste hoofdsteden van de wereld.

Nu moeten ze eens ophouden met dat gezeur over wat ik allemaal gestolen heb.

Volgens Shabaneh gaat het niet alleen om financiële en administratieve corruptie, maar ook om een veelvoud aan seksschandalen. Zo is er een seksschandaal bekend wat heeft plaatsgevonden in de kantoren van Abu Mazen, verwijzend naar de <u>videotape</u> die op het internet werd getoond en waar <u>Rafik Hoesseini</u>, de directeur van Mazens kantoor, naakt is te zien in de slaapkamer van een onbekende vrouw. Volgens Shabaneh was Abu

Mazen al sinds 2008 op de hoogte van deze bezigheden van zijn bureauchef. Hij noemt het seksschandaal slechts het topje van de ijsberg.

Zijn onthullingen zijn hem natuurlijk niet in dank afgenomen want Fahmi Shabaneh is door Abu Mazen <u>vogelvrij verklaard</u> en wordt gezocht op beschuldiging van "samenwerking met de Israëlische vijand." Ma'an nieuwsagentschap in Bethlehem heeft bedreigingen ontvangen na een interview met Shabaneh. In dat interview onthulde Shabaneh dat Mazen en trawanten vijf Arabieren liet vermoorden die land hadden verkocht aan een Israëli.

op 11 juni 2020 overhandigde <u>Yasser Jadallah</u>, het voormalige hoofd van de politieke afdeling van de PA, honderden 'geheime' dossiers aan de Belgische regering en de Europese Unie met bewijs van nog steeds aan de gang zijnde wijdverspreide corruptie in de top van de PA.

Volgens de Palestijnse klokkenluider zijn slechts drie mensen in het kantoor van Abbas op de hoogte van de corrupte praktijken waarbij donorgeld wordt overgeheveld naar buitenlandse bankrekeningen: Abbas zelf, zijn secretaris Intesar Abu Amara en zijn adjunct-stafchef Mahmoud Salameh.

Jadallah en Arafat Foto Jadallah's Facebook

In een video zegt Jadallah, die inmiddels in België om politiek asiel heeft gevraagd, dat Abu Amara en Salameh Abbas isoleren van andere PAfunctionarissen. Wanneer het hoofd van de veiligheidstroepen, of hoofden van andere organisaties, geld willen, moeten ze eerst Abu Amara en Salameh vleien voordat ze toegang krijgen tot Abbas.

Om deze criminele acties te verdoezelen gaf Abbas opdracht om alle kantoorrekeningen elke zes maanden te vernietigen. Dit zou om veiligheidsredenen worden gedaan, maar in werkelijkheid gebeurt dit vrijwel elke dag volgens Jadallah. Abbas heeft ook opdracht gegeven om duizenden PA-bestanden in verschillende Palestijnse steden te verbergen uit voorzorg op een mogelijke confrontatie met het Israëlische leger dat deze steden zou kunnen binnenvallen zodra de Palestijnse Arabieren reageren met een nieuwe golf van terreur op de Israëlische annexatieplannen van de Bijbelse gebieden Samaria en Judea.

Dat het PLO-bewind onder Abu Mazen door en door corrupt is, is al lang geen geheim meer. Wanneer bijvoorbeeld de handel en wandel <u>van de familie van Mazen</u> (Abbas) onder de loep wordt genomen blijken ook zijn zonen schatrijk en zitten ze allemaal in door overheidsgeld en ontwikkelingshulp gesubsidieerde activiteiten. Zo bezit Mazens oudste zoon, Yasser het bedrijf Falcon Tobacco, dat het monopolie heeft op de verkoop van Amerikaanse sigaretten in de PLO-gebieden. Door gebrek aan concurrentie kan Yasser de sigarettenprijzen dus kunstmatig hoog houden. Daarnaast bezit Yasser de Falcon Holding Group, een groot zakelijk conglomeraat. De aannemerstak daarvan heeft onder andere de riolering aangelegd voor de stad Hebron. Met deze opdracht was bijna 2 miljoen dollar gemoeid, betaald met ontwikkelingshulp van de Amerikaanse regering. Yassers jongere broer heeft ook diverse ondernemingen. Een daarvan is het PR bureau Sky Advertising. Ook dat bureau profiteerde van Amerikaanse ontwikkelingshulp: in 2009 kreeg het bureau voor 1 miljoen dollar de opdracht om de publieke opinie van de Verenigde Staten te versterken in de PLO-gebieden.

De <u>dieven en criminelen</u> in Ramallah kunnen geen vrede sluiten, ze streven naar vernietiging van Israël. Maar ze kunnen ook geen regelrechte oorlog voeren, want dat zou een deel van de donoren het mogelijk laten afweten. Om er voor te zorgen dat de dollars, euro's, dirhams en riyals blijven binnenstromen, moeten ze de balans tussen oorlog en vrede in stand houden. Het bewind is dit spel nu al bijna twintig jaar aan het spelen en het heeft haar leiders zeer rijk gemaakt.

Van al dat geld van de gulle donoren laat Abu Mazen 13 miljoen kostend paleis voor zichzelf bouwen in Ramallah. Het optrekje staat op een heuvel in de buurt van Ramallah van waaruit hij een deel van zijn fake-staat kan overzien. De bouwplannen voor dit paleis dateren uit eind 2010. Volgens PA is het gebouw bedoeld als een "publieke faciliteit" en als residentie voor bezoekende hoogwaardigheidsbekleders. Ze vertellen dat ze het paleis zelf hebben gefinancierd, maar dat is gezien de eerdere informatie in dit artikel, een regelrechte leugen. De mensen die zich geen fabels laten aansmeren weten dat het nagenoeg gehele budget van de PA afkomstig is van de gulle donoren uit Brussel en Washington.

Dit is het paleis wat de terreurleider Abbas voor zichzelf heeft laten bouwen.

Franklin ter Horst

Terug naar: Inhoud